

„Какъ изъвика Астіагъ, ты не си ли вижда-
далъ баща си въ такъво положеніе?“

„Никого, отвърнахъ Киръ — чи отъ какво?
— Отъ това, что-то той винаги піе толко съ,
колко-то трѣба за да погаси жадность-тъ си!“

Бившъ-а умалъ дада си съ благоразуміе-
то си, и далъ взовше на всички-тѣ Мидій-
ски велможи похвалный урокъ на въздържаніе-
то мѣ. Мидане-тѣ много време говорили за
тойзи урокъ; но той часъ го забравали, кога виж-
дали на предѣ си превъсходно-то Ассирійско вѣно.

Младый Киръ още нѣколко време стоалъ при
дада си Астіага, като желалъ да научи да
ѣзди на конь, което не было въ употребленіе
между Персы-тѣ, Персія страна песокалива и го-
риста, неможали тѣй да видѣтъ конь-тѣ,
както въ Мидіа, по пазсты-тѣ пасвища.

